

Blažek I.

1. Měl sem rad Blažka jak svojího synka,
z jednoho hrnka sme kafe pili,
vymetli sme kina, takovi sme byli,
a žádnou srandu sme nězkazili.
2. Žízeň sme hasili v knajpě na nadraži,
a jak byl v raži, jak už ho měl,
do jedné tlapy chytnul dva chlapy,
aji do lochu bych místo něho šel.
3. Loni se u nas povyšovalo,
na vyšší místa za vyšší plat,
to se robi dycky automaticky,
jak kerysi chachar zdrhně na Zapad.
4. Za ten děň pluvnul by sem si do ksichtu,
bo sem se zdržel u jedné ženy,
a jak sem po absenci přišel na šichtu,
tak už byl Blažek povyšeny.
5. Tým padem Blažek mi včil robi šefa,
tuš to je trefa, tuš to je gol,
tuš to je drama, takovy flama,
ulice máma, otec alkohol.
6. Dejtě se všeci přejet' rychlikem,
kozla zahradnikem stě zrobili
a pytlaka hajnym a zloděja tajnym,
to stě se pěkně vybarvili.
7. Dyť je to gauner a sviňa sprostá,
duševně silně zakřiknuty,
na prstach s bidu počíta do sta
a vyšmatlane nosi buty.
8. Od jiste doby němam rad Blažka,
k svatku mu ruku něpodam,
a jak na mopedu přes kaluž pojedu,
schvalně ho dycky ochlustam!

Blažek II.

- C F C
1. Zima jak sviňa, počasi divne,
F C G
typická chuze, napadny vzhled,
F C F C
jestli je to Blažek, tak to se mnu švihne,
G C
bo sem ho neviděl už osm let.
2. A včil ho potkam na Kuřim rynku,
odepsaneho kamarada
co ty tu robiš, ztraceny synku,
tuš, to zas bude hitparáda.
3. Zabuchnul Toyotu zapadni značky,
hlásil se ku mně tak jako dřív
zašli sme spolu do Džbanu dolu
na jednu kolu a čtrnact piv.
4. Že prej co říkam na všecky ty změny,
no, vyhlídnul sem si šikovny smrk,
na šachtě pro mě robota není,
a doma by ubyl hladovy krk.
5. 'Zanechej zpěvu truchlivých písní,
s finanční tísní si poradíš sám,
nechcu ti radit, ale obrať se na mě,
o velkých penězích sonátu znám.'
6. 'Celé to všecko počítač řídí,
adresy třídí, no, jasná páka,
položíš marky, seženeš lidi
a počkáš s kufrem na pošťáka.'
7. Pokryl jsem utratu - všecky ty čarky,
kupil jsem marky a odhlasil plyn,
konto jsem poslal do Živnobanky
k účelům firmy Blažek & syn.
8. Kdysi sme Blažkovi dost' ukřivdili,
řeč byva někdy ostra jak ryč,
člověk na šachtě robi bez bryli,
lehko se zmyli, no, to už je pryč.
9. Už je to dobre, zima jak sviňa,
nejhorši srovnat se v kratke době
s pocitem, že jsem veliky bohač,
a jak to vysvětlit svoji robě.

Calvera

1. ^C
Zastavil jsem se v Mexico City,
^F
abych tam na den, na dva zchladil city
^G ^C
u Conchity Juarezové,
podivnýho chlapa potkal jsem tam v metru,
^F
v kožený čapce a v umělým svetru,
^G ^C
na dálku z něj bylo cítit plátno filmové.
2. Určitě to bude ňákej bandita,
jenže moje paměť se stále ještě nechytá,
film o sedmi statečných běží mou hlavou,
odkud já jenom znám ten jeho výraz,
Calvera, no ne, buenos dias,
odkdypak jezdíš městskou dopravou?
3. "Víš, chlapče," povídá ten grázl,
nejraději bych na něj jazyk vyplázl,
ale poslouchal jsem, co mi odpoví,
"víš, chlapče, přišla suchá léta,
květ našeho řemesla pomalu odkvétá
a z našich koní zbyly jenom podkovy."
- R: ^C
"Jó, kdybych měl v rukou justici
^F ^C
a malou policejní stanici,
^G ^C
v rukavičkách bych chodil po kraji,
[: jednou tam a jednou sem,
^G ^C
pomalu bych vydrancoval celou zem." :]
4. "Můj kolektiv dneska těžko schrastí práci,
drancování v malém už se nevyplácí,
nestojí za námi odbory a tak,
ze světa teď sice přišlo dosti žrádla,
ale když já byl na letišti, tak přistávala obinadla,
a tak teď po večerech stojím v metru jako saniťák."
5. "Abych řek' pravdu, už si nevím rady,
pomalu řídnu naše řady
a je nás vlastně stále míň a míň,
mnozí chlapci už přesluhují
a mladí se těžko rekrutují,
naš život není jako z pláten kin."
- R:
6. Calvera sice mluvil otevřeně,
ale o to víc u mě klesal v ceně
a moje srdce bylo brzy jako led
a moje žluč jako zpěněná řeka,
povídám:"Calvero, Conchita čeká,
jsem americkéj agent, pomodli se naposled!"
- R: Jó, kdybys měl v rukou justici
a malou policejní stanici,
v rukavičkách jsi moh' chodit po kraji,
[: teď jdeš tam a já jdu sem,
kdo z nás dvou dřív vydrancuje tuto zem? :]

Country boy

1. Viděl jsem ji téměř nahatou,
jenom v plavkách stála před chatou,
viděl jsem ji téměř svlečenou,
tak jsem se seznámil s Růženou.

R: Mé oči kloužou se po jejích tvarech,
po tvarech nabitých v šestnácti jarech,
ojoj, country boy.

2. Představil jsem se jí "country boy"
a zeptal se jí na nejbližší spoj,
chci se totiž dostat k Hodonínu,
chtěl bych vystudovat veterinu.

R:

3. Už dva roky jsem tu u Kolína
a nesvedla mě dosud žádná jiná,
dva roky jen o Růženě zpívám,
ve spánku se chvíli na ni dívám.

R: A potom kloužu se po jejích tvarech,
po tvarech nabitých v šestnácti jarech,
ojoj, country boy.

4. Tak jsem praštil Nobelovou cenou,
zítra ráno jedu za Růženou,
vtom však pošták přináší mi psaní,
abych více nepomýšlel na ni.

R: Abych šel klouzat se, kde se mi zlíbí,
že ruší předešlé všechny své sliby,
ojoj, country boy.

5. Přesto jsem se za ní vypravil,
za pár hodin vlak mě dopravil,
dopravil mě prakticky až k ní,
netušil jsem, že je gravidní.

R: Mé oči kloužou se po nových tvarech,
které jí způsobil v Karlových Varech,
ojoj, jiný boy, ojoj, country boy.

Honda

- G**
1. Jen ty mně to nevěříš, již ví to celá Kroměříž,
D7 **G**
když kolem silnic louky rozkvetou,
táta vezme čepici, do ruky páku řadicí,
D7 **G**
jedeme do Zdounek za tetou,
Emi
máváme na jiné vozy, předjížděje,
A **D**
na sklech máme přilepené rozesmáté obličej,
G
tady jede Honda a v Hondě sedí Tonda,
D7 **G Emi H Ami D7**
ten se tedy s jízdou neondá!
2. Čtyřka, trojka, dvojka, sytič, karburátor, spojka,
jedem koryčanskou silnicí,
tady jede Lada, ukážem jí záda,
svištíme po čáře dělicí,
důvěřivý stopař na nás mává,
jen se projdi, chůze je moc zdravá,
já nedřel jsem se roky, abych šetřil tvoje kroky,
podraz si boty cvoky!
3. To se nám to jede, motor šustí, asfalt přede,
cirkuluje voda v chladiči,
to se nám to fičí kolem telegrafních tyčí,
nestačej' nám ani hasiči,
marně na nás troubíš, hochu, blikáš,
vyhrožuješ, kropíš, vodou stříkáš, inu ovšem,
my jezdíme jinak, proti nám jseš slimák,
proti nám jseš totiž Pribiňák!
4. Tady jede Jawa, mimořádná sláva,
tady jede Saab, proti nám je sláb,
tady jede Jeep, natrhmem mu zip,
na hlavě máš dort, protože jseš Ford,
poslyš, teto, někdy musíš přijet,
svezeme tě, udělej si výlet na neděli,
život, to je jízda, chvíli plyn a chvíli brzda,
až to někdy v uších hvízdá!

Hrušky

1. Za našu stodolu hruška maslova
G C
a za ňu stojí dřevjany plot,
za plotem meška rodina Bušova,
G C
povim vam o nich takovy hlod.

2. Raz idu ze šichty a vidim Bušku -
G C
- kolera jasna, něvidi plot.
Drape se s kyblem na našu hrušku,
G C
takovy je to zgyzděny rod.

R: "Pomahej Panbuh" - hned, jak ju zjavim,
C
červený zlostů ulisně pravim:
"Hledatě bryle, tuš, to se bavim,
G C D7
tuš to sem přišel akorat vhod," aů.

3. Napoly mrtva pod ovocnanem
D G
ležela Buška - moja oběť.
Všeci mysleli, že je s ňu amen,
D G
dokud' nězačla na hubě mlet'.

R: Vyškantovala, pry esli sem chory,
G
když cely svět řeši uzemni spory
mirovu cestu - no, braly mě mory
D G A7
a ozval se mi v žaludku vřed, aů.

4. Povidam: "Kdyby šlo enem o politiku,
A D
to bysme spolu popili,
našli bysme si drahu putyku
A D
a tyděň by sme řešili.

R: Vy stě si ale popletla pojem,
tu idě o hrušky a mam taky dojem,
D
že to se řeši jedině bojem
A D E7
za použití nasili," aů.

5. Za našu stodolu hruška maslova
E A
a za ňu stojí železny plot,
ostnate draty, brana dubova
E A
a štyry dogy hlidaju vchod.

Interhotel Čutora

- G** **D7**
1. Kov a sklo, kůže, kámen, tapeta,
C7 **A7** **D7**
od recepcie po vinárnu, od baru až po kavárnu,
G **D7** **C7** **G** **D7**
obora vede až do dvora - to je Interhotel Čutora.
2. Marjána, pokojská v hotelu,
třídí prádlo, cítí kliky, vysypává popelníky,
luxuje, leští a pastuje, jazykovou školu studuje.
- G** **Ami**
R: Je tu extra třída personál, každý v branži profesionál,
G **D7** **G** **D7**
talíře se svítí, příbory se třpytí, všude plno kvítí a tak dál,
G **Ami**
je tu extra třída personál, každý v branži profesionál,
G **D7** **G**
charaktery kovář vyková.
3. Přesto, že Marjáně láska nekvetla,
neházela nikdy do žita zbraně, věděla, že jednou dojde také na ně,
věděla, že bude dospělá, teprve když ročník dodělá.
4. Z těchto důvodů jako čert kříží
vyhýbá se každému flirtu až do toho dne, kdy zastavil tu
Mercedes - zwei hundert zwanzig S, pozor, Máňo, by tě nepřevez'.
- R:
5. V hotelu hosti se střídají
jak ředitel ve fabrice, jako hudba při muzice,
přijeli, aby se poměli, aby kdeco viděli a odjeli.
6. Sezóna končí, no, a Marjána
vydala se za pár marek do Tuzexu pro kočárek,
koupila však šňůru na prádlo, no, hlavně, že to nějak dopadlo.

Jarmila

1. **G** **Hmi**
Jarmila vždycky mi radila,
D7 **G D7**
abych pracovní dobu dodržel,
G **Hmi**
dneska mně ale náramně
D7 **G**
táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Emi
Jarmila má totiž dneska narozeniny,
D7
proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
G **Hmi**
na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
D7 **G D7**
v předsíni stojí pánské střevíce.
2. Vytahuji z aktovky květiny,
uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce,
kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevyběhnu po přeslici.
3. Kdepak, jejda, není to strejda,
Františku, ty máš boty úplně jak on,
příčemž nechávám prostor úvahám,
vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal."
4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

Jumbo jet

Pavel Dobeš - Jarek Nohavica

- G**
1. V parkhotelu rozjížděl se fet,
my museli jsme na letišti jet,
C D G
dneska už nám nikde nenalejou.
Byl to přesně ten bar,
kde kluci řezou do kytar
C D G
a furt dokola zpívaj' 'go go go'.
- Emi A**
R: Škoda, že holky tu nejsou s námi,
Ami D
no ale lodě plujou - přístavy zůstávají.
G
Začínáme noční let nad planetou jménem svět,
C D G
teď ke startu se krčí naše Jumbo jet.
2. Na sto procent otáček jdou motory,
pak ohně začnou šlehat z každé komory
a zvuk se začne třepat nad plochou.
Noční Praha, neónové reklamy, pak Frankfurt, Londýn pod námi,
a nám zní v uších stále ještě 'go go go'.
- R: V kabině budík na budíku,
naše lasery měří, jak se vzdouvaj' vlny Atlantiku,
[: rychlost: patnáct set, výška: deset pět,
nocí letí naše parta starým dobrým Jumbo jet. :]
3. Pozdravujem velitele vzdušných sil
a taky George na majáku v Orresville,
a vůbec všechny, co jsou stále na nohou.
Zvětšují se žluté pásy runwaye,
dobře víš, jak lidské slovo zahřeje,
když ve sluchátkách slyšíš 'go go go'.
- R: Škoda, že holky tu nejsou s námi,
no ale lodě plujou - přístavy zůstávají.
Ať barman dělá led, ať zablokuje levý střed,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet.

Krtci

- G D**
1. Chtěl bych poděkovat' docentovi z Frydku,
C G D
že třicet korun shrabnul za jednu radu,
G D
že bezvadně mi pomoh', co se tyče krtku,
C G D G
dodněška jich mam plnu zahradu, caramba.
2. Předloni sem tvrdil bravkovi do oči,
že mu dam kobzoli denně čtyry hrnce,
ta sviňa už se ke mně slušně předkem něotoči,
bo z cele sadby vylezly mi akorat krtince, caramba.
3. Onehdy sem dostal chuť na polsky jidelniček
a nastrkal sem do hlíny hrubo fazoli,
to místo přesně pamatuju podle prazdnych tyček,
ale do včilška mě z fazolí břucho něboli, caramba.
4. Předloni to byly ty něšťastne kobzole
a na žvance rozhryzeny telefonni kabl,
loni metrak žita a všechny fazole,
kdybysem měl bilancovat', tak bysem ho zabil, caramba.
5. Včera mi od něho přišla jasna zprava:
historicky pohled pry krtkum zaručuje
na mojich pozemkach dosavadni prava,
pry puda patří tomu, kdo na ni pracuje, caramba.
6. Chtěl bych touto cestou vřele poděkovat',
pane docent z Frydku, ale čert vas vem,
a tych třicet korun si dejtě zaramovat',
v ramci dobrych vztahu se soudružským pozdravem, caramba.

Na hříby pod Kříby

1. NĚrad o tym zpívám, něrad o tym mluvím,
jak sem zbíral hříby tam, co je hotel Gruň.
Kdyby se ta šlamastyka přihodila druhým,
to bysem se řehtal upřímně jak kuň.
2. Mam šestnact roku dceru, ta ma jahodove gatě,
šminky od Diora a v hlavě Kuličky.
Od maleho fazola kličila ve vatě,
za pravdu mi datě, že to nějdě bez tyčky.
- R: Stačila by prosta sukova,
aby děvča něbalancovalo,
něpřišla by na hul vychova
a němuselo se stat', co se stalo, carija,
něbyl bych se něchal vykyvat' tak hlupě,
kdybysem měl větší slovo v chalupě.
3. Aby mělo děvča tež cosi z dovolene,
měl sem vymyšlene vytahnuť ju na hříby.
Prvni její bylo, co si kdo na sebe veme,
a tu sem se dopustil školacke chyby.
- R: Břuch mam jak naraznik z vagonu
a oblik' sem se jak na diskoteku,
podobně chodá lvi salonu -
- chlap nad chlapem dal by se do breku, carija,
kvuli pitomemu děcku sem pozbyl dobrou pověst všecku,
takovu sem měl šilenu pecku.
4. Přes kotary šli sme nahoru a dolu
s tu moju fazolu, kera všecko vi,
stokrat sem si v duchu nadal starych zvířat,
co se pasli v polu a něbyli to lvi.
- R: Ze vzduchu hajny už po čuchu
ucitil v reviru naše spreje,
a tak mě tam načapal s děvuchu,
něborak, s flintu letěl zjistit', co se děje, carija,
s tchořem pry se srazil, co se z lesa v hruze plazil,
aby drubež v kurniku prosil o azyl.
5. V tak debilni paradě se těžko vysvětluje,
za jakym účelem sem ju do lesa bral,
to se dobře hajnemu do děvčata duje,
že, byť ju, tak by mi tym prazdnym košem dal.
- R: Určitě bysem se urazil,
kdyby mi to pravil kery iny,
v te větě bysem ho zarazil
a řekl bych, že mi vali klíny do hlavy,
chytnul bych ho za kravat a pyskem o strom ani datel,
bo jak by mě chytnul rapel, tak bysem se chvěl.
6. Kdo z vas by chtěl hledat' a najit' pěkne hříby,
něsmi se bať trňa, haduv ani vos,
po kolenach musi prolezt' všecky Kříby
a musi měť na to specialni nos.
- R: Ze vzduchu musi už po čuchu
rozeznat' satana od jedle bedle
a něsmi měť na nose poruchu,
to by byl v ten moment setsakra vedle, carija,
něrad o tym zpívám, něrad o tym mluvím,
něrad se tym chlubim, bo to ani něumim.

Na pranýři

- C** **G7** **C**
1. V hospodě Na pranýři dneska vůbec nezapadá slunce
F **G7** **C**
a zavírá se o hodinu dýl
F **G7** **C** **Ami**
na počest traktoristy Šulce,
D7 **G** **G7**
co se včera znovu narodil.
2. Sedíme, a je už po půlnoci
a číšník nese další rundu s kofolou,
posloucháme, jaký je to pocit,
když se člověk nechtě stane mrtvolou.
3. Je to, jako když vám pole pod traktorem někam uhne
a pluh nemůže brázdu zachytit,
blbý na tom je, že člověk ztuhne
a nemůže to nijak ovlivnit.
4. Pak vás dají do společné šatny,
zhasnou světla a zapnou chlazení,
norkový kožich by nebyl špatný,
a něco od Rettigové ke čtení.
5. Po městě pendluje černý stejšn,
jednoho dne pro vás přihasí,
neuslyšíte congratulation,
odveze vás v každém počasí.
6. V očích máte smrt a na tacháči deset nebo dvacet
a stuha s tím, jak měli vás rádi, příjemně šimrá pod nosem,
když už si ten úřad s kosou na vás zased',
ukryje vás nejlíp černozem.
7. Jen černé turistické značky vaši cestu nyní měří
a nepomůže už žádné snažení,
pomůže jen to, v co člověk věřil,
dokud ještě chodil po zemi.
8. Všechny nás to pomyšlení zebe,
jedni se bojí a druzí strachují,
my nevěříme v peklo ani nebe
a natož v lidi, co nás sledují.
9. Vytvořili jsme si svoje vlastní báje,
my nechceme mezi žádný čerty rohatý,
pojedem do březového háje
a rozptýlit se dáme děvčaty.
10. Až to na nás přijde, tak ať muzika hraje,
dechovka ať stojí před vraty,
pojedem do březového háje
G7 **C**
a rozptýlit se dáme děvčaty.

Něco o lásce

1. **C F C**
Za ledovou horou a černými lesy
F C
je stříbrná řeka a za ní kdesi
F C Dmi G
stojí domek bez adresy a bez dechu,
F C
bydlí v něm - nechci říkat 'víla',
F C
ale co na tom, i kdyby byla,
F C
před lidmi se trošku skryla
Dmi G C
a víme o ní hlavně z doslechu.
- R: **Dmi G**
Že lidi rozumné blbnout nutí
C C/H Ami
a není na ni nejmenší spolehnutí,
Dmi G C C/H Ami
co jí zrovna napadne, co udělá:
Dmi G
z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky,
C C/H Ami
o ženských nemluvím, tam to platí taky,
Dmi G C
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.
- *: **Dmi G C C/H Ami**
Genetičtí inženýři lámou její kód,
Dmi G C C/H Ami
po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají,
Dmi G C C/H Ami
strkají hlavy pod vodovod
Dmi G C
a pak i oni nakonec podléhají.
- R: A holubicím dál rostou křídla dravců,
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí,
že jednou bude vládnout světem,
tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně jako my.
- R: Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní,
platí i s úroky a napočítá s daní,
u ženských je to přímo námět na horor,
papuče letí pod pohovku,
nákupní tašky padaj' na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.
2. Až vám ta potvora zastoupí cestu,
sedněte na zadek a sedte jak z trestu,
jen ať si táhne, jak to dělají vandráci,
láska se totiž, i když je prevít,
nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.
3. A nesmí vám to nikdy přijít líto,
kupte si auto a cucejte Chito,
odreagujte se psychicky,
protože jestli byste na ni měli myslet,
to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.
- R: Převrhněte stůl, opusťte dům,
fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče,
na světě není větší víra,
pro žádnou z nich se tolik neumírá
ani v žádné jiné zemi na světě.
- R: Hm hm hm ...

O Pilníku, Svidříku, Vénovi a Hedvice

Hmi C D7 G Hmi C D7 G

- Hmi C D7 G**
1. Pilník je zastrčená pohraniční víska,
Hmi C D7 G
v té vísce žije vdovec Vokatý,
Hmi C D7 G
z Pilníka do Svidříka vlak jen jednou píská
Hmi C D7 G Hmi C D7 G
a ve Svidříku žijou náci Bohatí.
2. Bohatství Bohatých je v tom, že mají Věnu,
a vdovec Vokatý má dceru Hedviku,
Věna v ní poznal jednoduchou ženu
a jezdil za ní vlakem do Pilníku.
3. Každíčkou sobotu, za sucha i deště,
v zimě i v létě stála u trati,
lámal ji řečmi o společné cestě,
která se před nimi v dálce klikatí.
4. Co bílých lodí oceány kříží,
co ptáků lítá na svých křídlech oblohou,
a naše cesty do těch dálek aspoň míří,
když už tam nahoru za nimi nemohou.
5. Když chlapec odjel, měla v hlavě balet,
myšlenky šťastně skotačily za Vénou
po všech těch vzdušných zámcích z levných karet,
musela si je vázat mašlí červenou.
6. Hedvice bylo nadosmrtné nanic,
když Věnu sesbírali ráno po poli,
nějak se zamontoval do přechodu hranic
a v noci byla štára v celém okolí.
7. Šetření skončilo, a jí, jako náky dámě,
projevil účast starší seladon,
přidržel dveře a nabídl jí rámě,
úředník z okresního města Ypsilon.
8. 'Děkuji, nechci,' řekla, 'cožpak city kradu,
cožpak jsme nebyli šťastní a bohatí,
vevnitř v mé hlavě, tam úplně vzadu
žádná zvláštní cesta už se neklikatí.'
9. 'Vím, že z těch lodí, o kterých všichni sníme,
nikdy žádná pro nás neplula přes oceán,
byla jsem ráda za všechny šťastné chvíle,
chcete-li, u přepážky vám je odevzdám.'
10. Nechce se vždycky jen smát anebo brečet,
nedá se vždycky všemu rozumět,
co po vodě v moři, to je po lidských řečech,
v srdci to hoří a už nehřeje ...

Pašáci jdou do světa

1. Pašáci jdou do světa, guláš, pivo, trumpeta,
slunce stoupá oblohou, zelenaj' se volše,
kdekdo už je na nohou, kůrovec kůru kouše,
nad hlavou nám letí včelí roj
a kdesi hluboko v nás šlape šicí stroj.
- R1: Před námi je hotel, okna samý květ,
a hvězd, co může mít snad jenom Interhotel Svět,
spousty volných postelí a jídla nízkých cen
a neznají tam zavírací den.
2. Na Brněnské přehradě sešli jsme se v dobré náladě,
děvčata jdou po hrázi jen v Evině rouše,
nikomu nic neschází, kůrovec kůru kouše,
a ta jižní Morava
dobré víno lidem podává.
3. A ti černí, to nejsou Arabi,
to jsou ostravští parabi,
mají rádi Radegast, když jim v břiše šplouše,
rubou uhlí pro svou vlast, kůrovec kůru kouše,
Staříč, Paskov, Stonava,
Rudý říjen, Bezruč, Zárubek.
4. Řeka Váh je malý Jang'c'ťjang
a každé dievča už má vo výbave tank,
jedů chlapani do Tater dolů bez motoru,
Václav Klaus je amatér, kôrovec žiere kôru,
do videnia, do počutia, hoj, ahoj,
šlape přes nás šicí stroj.
5. My jsme ti hradecký otroci a nemůžem si jinak pomoci,
až obejdem celý svět, oceány, souše,
vrátíme se domů, zpět, kde kůrovec kůru kouše,
kde se lidi strkaj' v tramvaji,
a když se sejdou, tak si zpívají.
- R2: Svět je balón, který letí na ohřátý vzduch,
až přeletíme, zbude po nás na obloze pruh.
Svět je balón, který s námi časem odletí
do jednadvacátého století.

R1:

Pecky v čokoládě

1. ^G Člověk jde cestou, aby potkával lidi, ^D
a když je potká, tak musí zas jít, ^G
a když je pozná, tak dělá, že nevidí, ^D
neboť kdyby se zastavil, tak nemoh' by jít. ^G
- R: ^G Tak se to v životě střídá - vzestup, úpadek, ^{Ami} ^{D7} ^G bída,
^{Ami} ^{D7} ^G ohlédneš se za štěstím a vidíš jen jeho záda,
tak se to v životě střídá - vzestup, úpadek, ^{Ami} ^{D7} ^G bída,
^{Ami} ^{D7} ^G tak se to v životě jak vrabci na plotě hádá.
- *: ^G Tak se snaž nemyslet už na ni, tak se snaž, ^D ^G ^D ^G
^D ^G ^D ^G tak to smaž, proč to děláš dlaní, tak to smaž.
2. Také jsem dostal pusu od děvčete,
také jsem sháněl bonpari,
a dneska chodíme každý zvlášť po světě,
spolu jsme si ten svět malovali.
- R:
3. Ta moje měla dólík v bradě
a řasy téměř v ofině
a měla ráda pecky v čokoládě,
zbyly jen pecky, asi ne.
- R:
- 4.=1.
- R:
- *:

Pražce

- A**
1. Házím tornu na svý záda, feldflašku a sumky,
E7
navštívím dnes kamaráda z železniční průmky.
- A**
R1: Vždyť je jaro, zapni si kšandy,
E7
pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj. **A**
2. Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce,
stojím v České Třebové a všude kolem pražce.
- R1:
3. Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce.
- R1:
4. Provedl mě domem - nikde kousek zdiva,
všude samej pražec, jen Máňa byla živá.
- R2: To je to jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj.
5. Plakáty nás informují: "Přijď pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze."
- R1:
6. A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu na železničních pražcích.
- R1:
7. A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš železniční pražec.
- R1:
8. Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu železniční pražce.
- R1:
9. A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec.
- R1:
10. Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou.
- R1:
11. Pamatuji pouze ještě operační sál,
pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.
- R3: A bylo jaro, zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

Skupinové foto

1. Kdyby mi kdosi řekl, že postaví metr piv,
abych se mu za to postavil před objektiv,
první bych si řekl, že ho dlabu,
a potom bych ho roztrhnul jak žabu,
vim, že by se mi to vymstilo,
ale na take vtipy mě nikdy něužilo.
2. Možná vám to bude připadat banálně,
ale já sem ztratil odvahu a malem sem se octnul v pakárně,
odvahu sem ztratil a kaj sem se hnul,
furt mě kusek chybělo, furt mě bylo pul,
bo bez odvahy se těžko cosi robi,
nic tak jak odvaha chlapa něozdobi.
3. Dva dni sem ju hledal, dva dni byla k nenalezení,
zlomeny šel sem hlasit ztratu na oddělení,
křížem-kražem probírali, kde sem všude byl,
s kým sem se tam potkal, já sem jim to vyklopil,
případu se chytli fachmani,
za devět hodin bylo ukončeno patrání.
4. Za devět hodin bych tak maximalně poryl zahradu,
kolikrát eště dele čekam, než ryba zhltně navnadu,
když za devět hodin na vysoké peci
zrobíme tři odpichy, tak zpocení sme všeci,
motorista za tu dobu nězarobi na blatník
a mala ručička neoběhne ciferník.
5. Poslední dvě hodiny už sem enom čekal v čekárně
na dřevěné lavici jak v prvotřídni vinárně,
v rohu seděla banda s huslami,
chovali se spontanně, jak by tam byli sami,
předstíral sem čtení v Kulturnim měsíčníku,
ale pamatuju enom tolik, že basa tvrdi muziku.
6. Za devět hodin byla odvaha zpatky na světě,
ten, co mi ju předával, pravi: dobře si ju schovejtě,
dejtě si ju pod dva anebo pod tři zamky,
já mu na to pravim: co tak do švycarské banky,
tam by mi ju zamkli a já bysem měl svaty klíč
a zitra rano bych se s ňu moh' naposledy nechat vyfotit.
- *: Jó, komu se to hodi a kdo ma čas, ten može přijit,
sraz je zitra rano v osm, jdem se nechat vyfotit.

Souhvězdí Žab

1. Při jednom ze svých vesmírných letů,
jelikož po nocích cestuji rád,
za zády nechal jsem naši planetu
a přistál v souhvězdí Žab.
Čekal jsem hojnost a úrodné roky,
přátelský vzduch a vodu z křišťálu,
malebnou krajinu s horskými oky,
jejichž odlesky se tříští o skálu.

R: Lítal jsem nad krajinou až do mraků,
honil se s motýli mezi květy,
zpíval jsem písně hvězdných tuláků,
objevoval vzdálené světy.

2. Stopadesát let jsem prožil v jejich světě
za jediný moment svého snu,
stopadesát roku byl jsem žábou na planetě
s odříznutou cestou ke kosmu.
A strašná gravitace mne ku prameni táhla,
na němž kdo sedí, už nemůže se hnout,
na koho kdy ta rozkošnice sáhla,
nemůže už nikdy nebem plout.

R: Nepozná úlety až do mraků,
večírky s motýli mezi květy,
nerozumí písním tuláků,
neupřímně zní jeho věty.

3. A jenom budík mi zvoněním naději dává,
že rozum zas nalezne svůj klid,
jsem přece člověk, copak jsem žába,
vždyť já se přece mohu probudit
a zpívat všem, kteří jste tu
a kdo z vás po nocích cestuje rád,
až poletíte vstříc novému světu,
pozor na souhvězdí Žab.
Lítejte nad krajinou až do mraků,
hoňte se s motýli mezi květy,
zpívejte písně hvězdných tuláků,
objevujte vzdálené světy.

*: Souhvězdí Žab se pozná velmi lehce,
tamní obyvatelé jsou zelení,
zelené mozky v zelené lebce
a od huby jim šlehají plameny.

To tedy ne

1. **E** **A**
Koukám se na svět dírou v plotě
E **H7**
ve stínu mezi baráky,
E **A**
někdo má holku v Minnesottě,
E **H7** **E**
někdo ji má v Kentucky.

A **E**
R: To ne, no to tedy ne,
H7 **E E7**
to se u nás nemůže stát,
A **E**
to ne, no to tedy ne,
H7 **E**
to se u nás nemůže stát.

2. Každý den chodbou za úsvitu
předbívám vlastních nohou pár,
myšlenky chodí po Wallstreetu
a dolar cinká o dolar.

R:

3. A děcka venku válej' sudy,
jitrocel kvete na horách,
a slunce svítí na bermudy,
odráží se ve vlnách.

R:

4. Netrap se, hochu, co se stane,
až tě farář ožení,
nás žádná holka nedostane
v heřmanickém vězení.

R: **C H7 E**

Večer na disku

C **G7**
Včera jsem na disku popíjel skotskou whisky
C **F** **G**
s mechanikem firmy IBM,
C **G7**
brejkoval jsem chvíli, než mně došly síly,
C **G7** **C**
pak povídám: co dělá Anglie?

G **D7** **G**
"O Anglii mně vůbec newyprávěj,
C **D7** **G**
to je, jak bych sedl uchem na špendlík,
D7 **G**
sprawedlnost nenajdeš tam žádnéj
C **D7** **G**
a připadáš si jako tajtrlík.
D7
Reprezentanti z Oxfordu válej' si fraky ve Fordu
G
a my musíme zpívat s nima v jednom akordu,
D7
ať jsou jací-tací, dávají nám práci,
G
když se naše libra z burzy domů potácí.

C **G7**
Proto u nás v Anglii nosíváme fangli
C **F** **G**
těm, co nám držež' štangli,
C **G7**
tvářit se však musíme, jako že nic nevíme,
C **G7** **C**
no přesně jako na hlavu padlí."

G **D7** **G** **D7** **G**
Člověče, mně se rozum hrbí nad tím, jak to tam máte blbý,
C **D7** **G** **D7**
my máme od lordů dávno klid,
G **D7**
vyhostili jsme je ze země a teď si žijem nádherně,
G **D7** **G** **G7**
u vás by to mělo také jít.

C **G7** **C**
"Už vod těch dob, kdy začla téci Temže,
G7 **C**
víme, že chtělo by to strukturální čenže,
F **G7** **C** **G7**
vono by to chtělo být, jak by to mělo, hou, jenže
C **G7**
nikde tak ve světě corruption nekvete
C **F** **G**
jako u nás v Anglii,
C **G7**
buď jseš loajální a držíš se tý lajny,
C **G7** **C**
anebo čekej, že tě vylijí.

G **D7**
Proto každej Brit, kterej chce mít klid,
G
chválí svoji práci, než by si ji nechal vzít,
D7
kdybych se, hochu, šprajcoval, pod mostem bych nocoval
G
a ty bys nyní za mý prachy těžko tancoval.

C **G7**
Proto u nás v Anglii nosíváme fangli
C **F** **G**
těm, co nám držež' štangli,
C **G7**
as I'm not like Czech, so I carry flag,
C
even if I go sometimes back."

Víte, vono, holky

1. Víte, vono, holky, když kluk se stane tátou,
D7
voníte mu efedrinem, LSD a mátou,
E7
budík dává na půl pátou, život by za vás dal. A
2. Od božího rána dře u svýho stroje,
osm a půl hodiny nedá si pokoje,
svačtinu jí v stoje, aby pro vás něco znamenal.
3. Mandarinky v ananase pokaždé, když dobírá se,
jenomže po nákém čase každéj převít přejídá se,
co je doma, počítá se, ale neláká.
4. Kachna se dá sice solit, zelí se dá octem polít,
vy, kdybyste mohly mezi chlapy ještě jednou volit,
vybrały byste si většího světáka.
5. Takovej Čenda, když se všecko daří,
pracuje hned naproti či ve vedlejší kanceláři,
šťastnější než ředitel odcházíte z každé porady.
6. Když udělá vrků, krátí se vám dech,
srdce bije v krku, hadi lezou po zádech,
kutálej' se jabka z rajské zahrady.
7. Doma se to vleče, to už se někdy stává,
většinou vás večer nějak pobolívá hlava,
komu chutná káva, pod okny je krám.
8. Argumenty máte v ruce, peníze a papír, tužku,
za dva čtyři měsíčně mu nebudete dělat služku,
dejte mu do rukou pušku, střílet už bude sám.
- 9.=1.
10. Vy víte, co je vodit dítě do mateřské školy,
když vás nohy pálí, močíte je v karlovarské soli,
ale nechápete, jak to bolí, když vám berou sebevědomí.
11. Zkuste si to někdy, zatačky brát po dvou kolech,
zkuste si to na pár týdnů v uranových dolech
a na pivem politých stolech najít sebevědomí.
12. A pak se divte tomu, a mějte mu to za zlý,
že posílá vám šeky, ale s jinejma se mazlí,
po Evropě jezdí, dělá tiráka.
13. Von teď, holka, zdá se úplně jiný lady
stejně sladkým hlasem říká to svý "baby",
ale ani ona už neudrží doma světáka.
14. Víte, Majdalenky, když kluk se stane tátou,
voníte mu efedrinem, LSD a mátou,
budík dává na půl pátou, život by za vás dal.

Zahradník

S jedním rumem na kuráž jsem přepad' zahradníka
a pozval jsem ho na guláš do Podvodníka,
povídám: 'Pochop, že svým karfiolem neokouzliš dívky,
ten si můžeš strčit maximálně do polívky.
Však to, co já mám na zahradě pod okny své vily,
nikdy tvoje kalné oči ještě nespátřily:
sukulenty od El Pasa, z Konga banány,
kokosy, že srdce jásá, třtina z Havany,
borůvky až z Ontaria, jedna váží přes půl kila,
z Bretaně mám révu a je mi do zpěvu,
z Caracasu ananas a palma z Guayany,
sasanky a mořská řasa - vhodné do vany,
pestík nebo blizna, kdopak se v tom vyzná,
metalizovanou jedli oxidu mi včera snědli,
že mám doma moruši, bourec vůbec netuší,
v ložnici mám pět lian, spouštím se z nich na divan,
americké brambory, těch mám plné komory,
z Hokkaidó sakuru, takovou mám náuru,
bavlnu mám z Colorada, když se doma sehnat nedá,
tabák z Portorika mám přes Pepka-námořníka
a historickou jabloň až z Garden Paradise.'
Tupě hleděl do guláše, lezlo mi to na nervy,
vypadal, jako když doma jedí z konzervy,
povídám: 'Zalov ve své paměti a střel nějaké jméno,
a když to nemám na zahradě, tak sežeru seno,
znáš-li navíc jeden strom, tak v momentě sem s ním,
rád se něco přiučím, bude-li však čím.'
Povídá: 'Že se něco doučíš, tak tomu, mladej, nevěř,
hodně stromů sice znáš, ale všechny ani téměř,
to by tě z tvé zahrady milenci rychle hnali,
chybí ti tam kousek břízy, kde by se milovali,
a zapomněl jsi na lípu, symbol naší vlasti,
po jediném včelím mejdanu má včelař plné pláсты,
modřín je zas elegantní a, když se přelakuje,
nevoják i pacifista před ním salutuje,
smrček sice nepřispívá chutným ovocem,
bez něj by však nebyly vůbec žádné vánoce,
a když už jsme u svátků ze všech největších,
zapomněl jsi na šeřík, takovej jseš sklerotik.'
Čapka se mi svezla z hlavy před jeho fenoménem,
beru klíče od zahrady a jdu se nacpat senem.

Zapomenutý trumf

A D E A

1. Z uhla prach a kašel i kdybys farať kaj šel,
tu vždycky trpi pajšel, to každý haviř vi,
tuž vylezli zme z dury, shodili mundury
a kvuli fyzkultury zme turu podnikli.
Hrnul sem se příkladem, bo sem nětušil,
že se budě losovať, aby přehled byl,
kdo s kym zrobi dvojicu, aby v červencovym hicu
z Vitkovic na Ostravicu do cila dorazil.
2. Štajger vypsal ceny - dvě kuže z hyeny,
aby muh' byt odměněny ten nejzdatnější tym,
něvim, jak to přindě, štěstí stalo kajsik indě,
něchalo mě po krk v bryndě, jesli uhodnětě s kym:
Bořivoja Lupeňa, mladeho kluka,
vytahnula moja ruka přímo z klobuka,
pozdravil: 'Tu mě matě, mam tenisky od Batě,'
od teplakuv měl gatě, latu na latě.
3. Po startu hned jak v lize dostal se do krize,
pry ponožka ho hryze a od hladu je mu mdlo,
nic něbylo z te tury, bo nas předjiždaly fury,
šlapaly po nim kury - no hrozne divadlo.
Jela kolem saňitka a už se hrnul k ni,
esli pomoc potřebeješ, enom si řekni,
nabral sem vzduch do ňader a kopnul ho do hader,
řeku přidej, gizardě, zaber, bo zme posledni.
4. Brzo rezignoval, už sem ho něprovokoval,
psychicky něštengroval k rychlosti větší,
stejně noha mině nohu, a tak se modlim k Bohu,
to jako bezpartijni mohu, ale nic to něřeši.
Posledni eso sem ale v kapsi měl,
sam sem o něm do včilejška ani něvěděl,
byl sem tak smiřeny s tim, že pozbuděme ceny,
ty kožuchy z hyeny, že sem si něvzpomněl.
5. Dal sem mu chleba a kus špeku a ze sameho vzteku
sem žuchlal enem veku, no co sem měl robiť,
taky peň se těžko hleda, co idě rano bez oběda,
ani plan se podlezt' něda, musi se překročit.
Na šachtě su take hromske zakony,
že jak něni špeku, tak něsu vykony,
ja, kdybysem byl dájnny, hned, jak sme vyšli z lajny,
muh' sem ten cizokrajny kožuch dneska ponosiť.

Zásnuby

1. Zásnuby su planovane na středu,
testině to pověděli par dni dopředu.

R: Co se dalo robiť, cha cha,
zásnuby su planovane na středu.

2. Testina se do Ostravy sebrala,
aby cosi šikovneho do vybavy obstarala.

R:

3. Jak se diva do prvnioho vykladu,
ucitila bodnu ranu čimsi zezadu.

R:

4. Probodnul ju krvelačně očami
jakysi chlap, sviňačisko, grazl něznamy.

R:

5. Hučel do ni tak jak lijak do ryny,
do dědiny vratila se bez rozmaryny.

R:

6. Něpřal bych vám slyšet toho snoubenca,
jak milemu sdělila, že už je bez věnca.

R:

7. Tak ju chytnul, pošmajchloval, postiskal,
mezitym ju aji po pysčisku vyliskal.

R:

8. Chcem, aby si z teho příklad sebrala
aji ta děvucha, co se eště nikdy něvdala.

R: Ať misto riskantnich vyletu, cha cha,
objedna si sypovinu v Magnetu.

Zpátky do trenek

Pavel Dobeš - Jarek Nohavica

- A**
1. Jak z vypitého piva láhev se vrací,
Hmi
jak od jihu ptáci, jak do potoka raci,
E7 **A** **E7**
jako jaro do krajiny modrých pomněnek,
A
jak vracejí se investice například z ropy,
Hmi
jak východ se vrací do Evropy,
E7 **a**
my ze slipů vracíme se zpátky do trenek.
2. Kdo chce s námi světem jít,
rovnou nohou vykročit,
po dlouhé noci najít zase den,
mít hlavu plnou nových myšlenek,
ten ať se vrátí do trenek,
ať se přidá k dlouhé řadě slavných jmen.
- F#mi**
R: Byl to Shane, byl to Shane,
Hmi
Tom Sawyer i Chamberlain,
E7 **A** **E7**
Hillary, Amundsen, seržant Pepper, Manfred Mann,
A
doktor Jekyll i pan Hyde
Hmi
a každý, kdo chce být allright,
E7 **A** **E7** **A**
na doma i na venek: zpátky do trenek.
3. Když s dámou chceš prožít něžný sen,
pak přes balkon jseš vyhoštěn
a ve slipech jdeš noční ulicí,
v trenkách je to hned jiná,
v trenkách jdeš jak z kasína,
už ti chybí jenom chleba s hořčicí.
4. Svoboda, svoboda,
volnost, rovnost, pohoda,
po dlouhé noci přišel nový den,
nenávisť a násilí
jsme pohřbili a zapili,
defilujem v dlouhé řadě slavných jmen.
- R: Byl to Shane, byl to Shane,
Tom Sawyer i Chamberlain,
Lomikar, Kozina, i Vlasta Redl ze Zlína,
nosí je pražská Sparta,
Timur a celá jeho parta,
na doma i na venek: zpátky do trenek.

Zum zum I.

1. Chemie se stala mým hobby,
nepovím vám už, od které doby.
Za vesnicí v polích tratím hodiny
a pozoruji chemizaci pastviny,
pozoruji jalovice, voly,
jak obcházejí vyvinuté stvoly.

R: Zum zum zum zum, a nejde mi to do kebuly, zum,
zum zum zum, a nejde mi to na rozum.

2. Každý přece ví, že tahle tráva
delikátně chutná a je zdravá.
Do soutěže přihlásit se nebojím
s trávou, která rostla někde na hnoji,
přesto tady ovšem roste ladem
a skot se vrací do JZD hladem.

R:

3. Vyhledal jsem tudíž agronoma,
měl jsem štěstí, chytil jsem ho doma.
Proč výsledky práce k cíli nevedou,
vyřešili předešlým s předsedou,
pak vysvětlil mi všechno fundovaně,
tak dneska mohu agitovat za ně.

R: Zum zum zum zum, protože když to nejde do kebuly, zum,
zum zum zum, tak to leze na rozum.

4. Je to tím, že dobytek je hloupý
a právě proto mívá svoje roupy.
Kdyby četl magazíny, noviny,
nedělal by už takové kraviny,
s rozesmátou tlamou bral by žrádlo
a nikdy by mi ani nenapadlo.

R: Zum zum zum zum, že mi to nejde do kebuly, zum,
zum zum zum, že mi to nejde na rozum.

R: Zum zum zum zum, hm ..., zum,
zum zum zum, že mi to nejde na rozum.

Zum zum II.

1. ^G Zpívají o tom vrabci na Rokytě, ^{D7}
že učenec je horší nežli dítě, ^G
se žábami hraje si pan Galvani, ^{D7}
Archimedes potápí se do vany ^G
a, nepoučen událostmi ráje, ^{D7}
Isaac Newton s jabkama si hraje. ^G
- R: ^G Zum zum zum zum, a nejde mi to do kebuly, zum, ^G
^{D7} zum zum zum, a nejde mi to na rozum. ^{G D7 G D7 G}
2. Bylo to jak výbuch, jako salva,
když se žárovkou přišel Thomas Alva,
do pochodu vyhrávaly kapely,
muži pili šampus, ženy šílely,
jak když pustíš tygry do arény,
a začalo se dělat na tři směny.
- R:
3. Kdyby naši předci vstali z ledu,
podivili by se, jak jsme vpředu,
jak závazky předhánějí úkoly,
Einstein by se těžko dostal na školy,
Mozart by moh' dneska u klavíru
jen těžko dělat do muziky díru.
- *: ^C Michelangelo by sebral sochy a hodil by je všecky do Macochy, ^{G7} ^C
Lumiére by zčervenal jak malina, kdybyste ho vzali s sebou do kina, ^{G7} ^C
jen u elektrotechnického vesla ještě nákou dobu moh' by sedět Tesla. ^{D7 G}
4. Vědeckotechnická revoluce
uvolňuje lidem obě ruce,
dnes má každý vědátor už od plínky
sunarku a digitální hodinky,
s optimismem hledí k stratosféře
a Brano samo zavírá mu dveře.
- R:
5. Kdyby starý Tháles nemoh' čmárat
a kreslit si do písku podle nálad,
Mendělejev kdyby musel, vážení,
periodicky vykazovat hlášení
a osm hodin zvedat telefony,
svět by stál za pytlík bikarbony.
- R:
6. Nikdo z nás by doma neměl Sony,
dvakrát třicet wattů, čtyři ohmy,
lidé by se hnali kamsi za hmotou,
však regály by nejspíš zely prázdnotou,
neměli bychom šajn o opeře
a válčilo by se u Sodoměře.
- *: Zem by byla rovná jako deska,
nebyla by kulatá jak dneska,
Adam s Evou nemuseli z ráje ven,
Giordano Bruno by nebyl upálen,
jen temno, jak když vstoupíš do komory,
a škoda každé rány z Aurory.
7. Ze všech zvířat archy Noemovy
a ze všeho, co můžem popsat slovy,
jen balvany a lidé mají odvahu
urvat se od skály a padat dolů po svahu
a na světě, který se furt mění,
překonat, co překonáno není.
- R: Zum zum zum zum, protože to, co nejde do kebuly, zum,
zum zum zum, rádo leze na rozum.
- R: Zum zum zum zum, hm ..., zum,
zum zum zum, rádo leze na rozum.